

[Stavad]

vil jeg gerne spørge, om ikke energiministeren kan bekræfte, at den væsentligste forskel på det, som regeringen fremlagde mundtligt som et udspil til os under forhandlingerne, og det, der ligger i forslaget, var, at regeringen ønskede en CO₂-afgift indført allerede fra 1. juli 1991, men at forslagsstillerne, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, ønskede det ordentligt gennemarbejdet, ønskede, at vi fik forslagene i en pakke til efteråret, som vi havde lejlighed til tilbundsående at få arbejdet igennem.

Jeg vil også gerne spørge, om ikke ministeren kan bekræfte, at regeringens udspil indeholdt en generel CO₂-afgift på erhvervslivet fra 1. januar 1993, og at man i sine regneeksempler havde forudsat, at der skulle være undtagelser for en tredjedel af provenuet, og at det, der brød sammen, var, at regeringen ikke ville være med til den aktive indsats, som hurtigt kunne være med til at forbedre miljøindsatsen og hurtigt kunne give energibesparelser, og at regeringen så i øvrigt frygtede, at der skulle blive et provenu tilovers til at mindske underskuddet på statsfinanserne. Det er sandheden om denne sag, fru energiminister!

Energiministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Det, hr. Stavad offentliggør her, er nu ikke helt korrekt. Vi bliver ved med at diskutere det spørgsmål i forhandlingerne, som jeg mente jeg havde afkræftet i min foregående korte bemærkning. Jeg skal sige, at det forløb, hr. Stavad her opridser, i hvert tilfælde ikke er et forløb, jeg genkender.

Det er korrekt, at vi på et tidligere tidspunkt har diskuteret at indføre en CO₂-afgift på forbrug – uden i øvrigt at tage stilling til størrelsen – under forudsætning af, at der ikke blev tale om en forøgelse af skatte- og afgiftstrykket, det vil sige under forudsætning af, at tilskudsordningerne var væk, og at der var tale om en almindelig skatteomlægning. Vi har nemlig aldrig afvist at omlægge skatter til miljøskatter, hr. Stavad.

Hvad angår industrien, har vi tilbudt – uden at sætte beløb på – at lave en principbeslutning efter EF-retningslinjerne, som forventes inden 1. januar 1993, men vi ville gerne overveje at lave en sådan pr. 1. januar 1993. Den øvrige del af hr. Stavads referat genkender jeg ikke, det står heller ingen steder i mit papir.

Men under alle omstændigheder er der nogle spørgsmål i forbindelse med hr. Stavads bemærkninger om forhandlingsforløbet, og det er de ting, jeg ridsede op før: ingen forhøjelse af skatte- og omkostningsniveauet, det vil sige at det, man kalder aktivelementet, skulle ud; altså en ren omlægning, en opfølgning af EF's beslutning om en CO₂-afgift på erhvervene på det tidspunkt, hvor vi forventede, at EF ville komme med et udspil, nemlig pr. 1. januar 1993.

De øvrige ting kan jeg ikke genkende. Dette er den rigtige fremstilling, hr. Stavad.

(Kort bemærkning).**Bilgrav-Nielsen (RV):**

Jeg tror, jeg må nøjes med at konstatere, at jeg bestem mener, at energiministeren fysisk var til stede under de pågældende forhandlinger. Dernæst må jeg også erkende, at jeg har opfattet tingenes forløb præcis, som hr. Stavad beskrev det.

I øvrigt er det med nogen forundring, at jeg lytter til energiministerens indlæg. Hun gentager stort set fra ord til andet, hvad de borgerlige ordførere har givet udtryk for indtil nu, endog i forstærket form. Og det gør det nødvendigt, at vi kommer tilbage til en del af emnerne igen.

Jeg må vist minde energiministeren om, at det er rigtigt nok, at der står disse ting om sammenhængen til andre lande i energihandlingsplanen, men jeg tror da, at energiministeren kan huske, at KVR-regeringen – jeg tror, det var allerede i oktober sidste år – besluttede at nedsætte to embedsmandsudvalg, som skulle forberede dansk lovgivning. Eller husker jeg forkert?

Dernæst undrer det mig, at energiministeren vil tage den kritik op, fem borgmestre har rejst af dette forslag, og energiministeren går videre i sin kritik ved at sige, at det er urimeligt, at man i København skal have fordele af, at man får en stigende varmepris overalt i landet.

Jeg må gøre energiministeren opmærksom på, at igennem adskillige år har borgere her i København som alle andre over skattebilletten ydet store beløb til udvikling af vedvarende energi og ydet bidrag til energipolitikken, som de stort set ikke selv har fået fornøjelse af. Sådan vil det nemlig altid være på skift. Det er i Jylland og på Fyn, at de vedvarende energianlæg for alvor er placeret, møller, biogasanlæg m.v. Jeg synes, det er for billigt, at en minister,